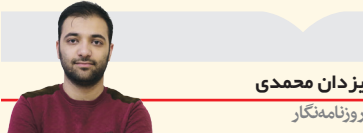

گفت‌وگو

۲ ماه سرنوشت‌ساز دانشجویان دانشگاه فرهنگیان

پای خصوصی سازی در میان است

یزدان محمدی

روزنامه‌نگار

حدود ۱۰۰ سال از تاسیس نخستین مرکز تربیت معلم در سال ۱۲۹۸ به نام دارالمعلمین می‌گذرد. این مرکز آموزش عالی که در واقع می‌تواند یکی از قدیمی‌ترین دانشگاه‌های ایران نام بگیرد، بعدها به دانشسرای تربیت معلم و پس از آن در سال ۱۳۹۰ به دانشگاه فرهنگیان تغییر نام داد.

دانشگاه فرهنگیان که با تجمیع حدود ۹۸ واحد دانشگاهی (در قالب ۶۴ پردیس و ۳۴ مرکز وابسته به پردیس) از مهر ۱۳۹۱ پذیرش دانشجو را از سر گرفته بود، این روزها دوباره یکی از سئوژه‌های خبری حوزه آموزش عالی کشور شده است.

ماجرای تازه این دانشگاه البته به‌عبارتی دیگر جدید نیست و به نوعی یک زخم قدیمی است که تازه سر باز کرده است.

علی اکبر جبینی، یکی از دانشجویان دانشگاه فرهنگیان است که داستان این روزهای دانشجویان معلمان را برای «فرهیختگان» این گونه تعریف می‌کند: «طبق وعده‌هایی که در دفترچه انتخاب رشته ۹۷ به ما داده شده، استخدام این دسته از داوطلبان در دانشگاه فرهنگیان باید رسمی-آزمایشی باشد؛ این طبق رویه سال‌های قبل است که تمامی استخدامی‌های دانشگاه فرهنگیان به‌صورت رسمی -آزمایشی بوده، اما در این دوره با یک تبعیض روبه‌رو شدیم که طبق گفته‌های آقای الهیار ترکمن، معاون توسعه مدیریت و پشتیبانی وزارت آموزش و پرورش، حکم دانشجویان معلمان به‌صورت پیمانی زده خواهد شد، اما در ماه‌های بعد

دوباره به رسمی-آزمایشی تغییر خواهد یافت.» دانشجویان مدعی هستند که تبدیل وضعیت دانشجویان طی دوماه امکان‌پذیر نیست و اگر قرار است این احکام برای دوماه صادر شود و دوباره احکام تازه‌ای صادر و تغییر وضعیت داده شود، این دوماه هم بدون حکم می‌توانیم سپری کنیم، به شرطی که پس از این دوماه طبق وعده‌ای که در دفترچه کنکور داده شده، عمل کنند.

آن طور که دانشجوی دیگر عنوان می‌کند، طبق اخبار غیررسمی، آموزش و پرورش احکام پیمانی برای دانشجویان ورودی ۹۷ را صادر کرده است و برای اینکه دانشجویان موضع سختی نگیرند، تصمیم بر این شده که فعلا چند ماهی به صورت دست‌به‌عصا جلو بروند تا در تعطیلات تابستان آن را اعلام کنند.

این اظهارات دانشجویان پس از نامه سیدمحمد بطحایی، وزیر آموزش و پرورش به ادارات کل استان‌ها حدس آنان در رابطه با پیمانی بودن شان را به واقعیت تبدیل می‌کند. بطحایی در ۹۷/۱۱/۱ طی نامه‌ای عنوان می‌کند که دانشجویان پذیرفته‌شده نهایی رشته‌های متمرکز موردنیاز آموزش و پرورش در دانشگاه فرهنگیان و دانشگاه تربیت دبیر شهیدرجایی باید در کارگزینی و هسته گزینش به صورت پیمانی و با استناد به نامه ۵۸۲۰۴۴ سازمان استخدامی کشور جذب و پرونده‌های آنان تشکیل شود و در پایان نیز تأکید می‌کند حتما تا ۹۷/۱۱/۱۵ این احکام صادر شوند. حمیدرضا حاجی بابایی، رئیس فراکسیون فرهنگیان مجلس و وزیر آموزش و پرورش سابق که دانشگاه فرهنگیان در زمان وزارت او تاسیس شد هم نظری متفاوت دارد.

او معتقد است: «بخشنامه اخیر وزارت آموزش و پرورش درباره استخدام پیمانی دانشجویان ورودی سال ۹۷ دانشگاه فرهنگیان، گامی به‌سوی تضعیف دانشگاه فرهنگیان و خلاف سند تحول بنیادین در آموزش و پرورش است و امنیت شغلی و پشتوانه استخدامی در دانشگاه فرهنگیان که یکی از مهم‌ترین مولفه‌های جذب داوطلبان کنکور در انتخاب رشته‌های دانشگاه فرهنگیان است، با بخشنامه اخیر زیر سوال می‌رود.» حاجی بابایی همچنین در گفت‌وگو با «فرهیختگان» تأکید می‌کند که این رویه جدید دولت در راستای خصوصی‌سازی آموزش و پرورش است و بیان می‌کند: «این رویکرد بیانگر تضعیف آموزش و پرورش در همه ابعاد و حرکت به‌طرف خصوصی‌سازی آموزش و پرورش و به‌کارگیری نیروهای خربد خدمت در آموزش و پرورش است که با هیچ‌یک از اصول قانون اساسی همخوانی ندارد. آموزش و پرورش به‌جای تکیه بر طرح‌های متعدد، باید بر کیفیت‌بخشی در دانشگاه فرهنگیان سرمایه‌گذاری کند تا با ورود معلمان با صلاحیت‌های حرفه‌ای و تخصصی با پشتوانه سلامت روحی و شخصیتی در کلاس‌های درس، زمینه اعتلای آموزش و پرورش ایجاد شود. وقتی معلم با صلاحیت‌های حرفه‌ای و شخصی در کلاس درس حضور یابد، می‌تواند نقایص در سایر زمینه‌ها و مولفه‌های تأثیرگذار را پوشش دهد، اما اگر معلم از تخصص و صلاحیت لازم برخوردار نباشد، مدرن‌ترین امکانات و تجهیزات نمی‌تواند جای نقصان و کمبود معلم را پر کند.»

این نماینده مجلس تأکیدی می‌کند: «بخشنامه استخدام پیمانی پشتوانه قانونی ندارد و سازمان استخدامی کشور بدون اطلاع از دفترچه کنکور ۹۷ و نوع پذیرش

این دانشگاه حکم صادر کرده، دانشجویان معلمان ورودی ۹۷ با اطلاع از نوع استخدام اقدام به انتخاب رشته کرده‌اند و قطعاً بخشنامه آموزش و پرورش از نظر قانونی پشتوانه‌ای ندارد.»

با ما ربطی ندارد!

حسین خنیفر، رئیس دانشگاه فرهنگیان هم درخصوص تبدیل وضعیت دانشجویان ورودی ۹۷ نظری متفاوت دارد.

او به «فرهیختگان» می‌گوید: «این مساله مربوط به آموزش و پرورش و اداره امور استخدامی است و در اینجا دانشگاه فرهنگیان فقط وظیفه آموزش دارد و دانشگاه تعهد استخدامی برای این دانشجویان ندارد. ما دانشگاهی هستیم که زیرمجموعه وزارت علوم محسوب می‌شود، اما نیرو برای آموزش و پرورش تربیت می‌کند.»

او معتقد است این موضوع را رسانه‌ها تبدیل به خبر کرده‌اند، چراکه اصلا اتفاقی نیفتاده و هنوز حکمی صادر نشده که دانشجویان نسبت به آن موضع بگیرند. در واقع این خبر شایعه است و مشخص نیست که بد یا خوب است.

خنیفر در ادامه با اشاره به اینکه دانشگاه از حق گرفته و باید اول حکم زده شود، بعد نسبت به آن قضاوت کرد. مجاری قانونی تصمیم‌گیری درخصوص استخدام، پیمانی یا رسمی-آزمایشی و عدم استخدام دانشجویان، وزارت آموزش و پرورش و سازمان امور اداری استخدامی هستند، اما اگر دخالت کنیم، می‌گویند به شما ربطی ندارد، دانشگاه در بحث استخدام هیچ کاره است و به ما ربطی ندارد.»

سازمان امور استخدامی اساسنامه دانشگاه فرهنگیان نوع استخدام را مسکوت می‌داند

علی الهیار ترکمن، معاون توسعه مدیریت و پشتیبانی وزارت آموزش و پرورش هم جمعه شب با حضور در برنامه تلویزیونی پرسشگر درباره صدور حکم استخدام «پیمانی» برای دانشجویان معلمان ورودی سال ۹۷ گفت: «همه می‌دانند آموزش و پرورش یک دستگاه اجرایی بوده و مجوزهای استخدامی صادرشده برای آن از سوی سازمان امور اداری استخدامی کشور است و احکام استخدامی را براساس نوع استخدامی که در مجوزها صادر می‌شود باید صادر کند و نحوه به‌کارگیری همکاران را از آن طریق انجام دهد.»

او با اشاره به مجوز امسال سازمان امور اداری استخدامی برای ورودی‌های ۹۷ دانشگاه فرهنگیان عنوان می‌کند: «این مجوز منطبق با مواد ۲، ۳، ۲۰ و ۲۸ اساسنامه دانشگاه فرهنگیان به‌صورت «پیمانی» است و سال گذشته نیز براساس همین قانون، مجوز استخدام رسمی-آزمایشی صادر شده بود، اما امسال مجوز را پیمانی دادند و توجیه آنها این است که مستند به مواد ۲، ۳، ۲۰ و ۲۸ اساسنامه دانشگاه فرهنگیان آمده است که وظایف وزارت آموزش و پرورش و دانشگاه فرهنگیان در تأمین نیروی انسانی، تربیت دانشجویان معلمان و نحوه ورود آنها به خدمت معلمی باید چگونه باشد، اما به نوع استخدام اشاره نشده است و همکاران در سازمان اداری استخدامی توجیه کردند که چون اساسنامه دانشگاه فرهنگیان نوع استخدام را مسکوت گذاشته است، براساس قوانین موضوعه در مجوز صادرشده نوع استخدام را پیمانی اعلام کرده‌اند.» او به مذاکرات متعددی که بین وزارت آموزش و پرورش و سازمان امور استخدامی هم اتفاق افتاده است، اشاره و عنوان می‌کند: «اگر برای صدور احکام اقدام نمی‌کردیم، دانشجویان معلمان جدید نمی‌توانستند که حقوقی بگیرند و حقوق ۶ ماهه آنها را نمی‌توانستیم پرداخت کنیم و بر این اساس آنها به مشکل برمی‌خوردند.»

طرح‌های جدید دانشگاه پیش از اجرا شکست می‌خورند

محمد زادمهر، دانشجومعلم یکی از پردیس‌های دانشگاه فرهنگیان هم به کاهش واحدهای تخصصی در این دانشگاه معترض است و عنوان می‌کند: «باتوجه به پیشرفت‌ها و رشد تکنولوژی در قرن ۲۱ و بالارفتن چشمگیر اطلاعات دانش‌آموزان نسبت به دوره‌های گذشته، برای دانش‌آموختگان این دانشگاه یک دوره چهارساله با ارائه مدرک کارشناسی طراحی و آماده شد که به تأیید وزارت علوم نیز رسید، اما پس از یک سال کم‌کم مشکلات این دوره چهارساله نمایان شد و متأسفانه مسئولان آموزشی و پژوهشی دانشگاه به جای آنکه به ترمیم نظام چهارساله و جایگزینی آن بپردازند، در طرحی برای کاهش واحدهای رشته‌های مختلف به‌ویژه رشته‌های علوم پایه اقدام به حذف واحدهای تخصصی یا کاهش تعداد آنها کردند. به عنوان مثال، یک درس سه‌واحدی به همراه یک واحد آزمایشگاه کلا به دو واحد تقلیل پیدا کرد.» او به سه‌ساله شدن دوران کارشناسی هم اشاره می‌کند و آن را طرحی جدید از طرف مسئولان دانشگاه می‌داند و معتقد است طرح سه‌ساله شدن دوره کارشناسی دانشگاه فرهنگیان با حذف ۱۲ واحد درسی، ادغام برخی واحدها در یکدیگر و گذراندن ۱۰ واحد درسی در تابستان در صورت تصویب در هیات امنای دانشگاه احتمالا برای ورودی‌های سال بعد اجرایی خواهد شد، اما در حال حاضر با کاهش و بعضا ادغام واحدها برای تبدیل مدرک از عنوان دبیری به آموزش رشته‌های مختلف عملا در آینده احتمال عدم تحصیل برای دانشجویان معلمان در بعضی رشته‌های تخصصی وجود خواهد داشت. او ادامه می‌دهد: «اما سوال اینجاست که کدام ۱۲ واحد قرار است حذف شوند؟ اگر قرار بر حذف واحدهای تخصصی باشد، که فاجعه است و دیگر عملا امکان ادامه تحصیل در دانشگاه‌های مادر برای دانشجویان معلمان وجود نخواهد داشت و اما اگر واحدهای تربیتی مدنظر است، که اساسا با فلسفه دانشگاه در تضاد خواهد بود و اگر آموزش‌های ویژه معلمی حذف شود، آن زمان دیگر تفاوت این دانشگاه با سایر دانشگاه‌های کشور در چیست؟»

زادمهر تأکید می‌کند در صورت برگزاری کلاس‌ها در تابستان در این سه سال کارایی دانشگاه به‌شدت پایین خواهد آمد، چراکه دوری از خانواده و فشرده بودن دوره عملا راه به جایی نخواهد برد و همچنین کار فرهنگی که از بایدهای اصلی دانشگاه است، باتوجه به فشرده‌ی برنامه‌های آموزشی کم‌کم رو به زوال خواهد رفت با محدود به تعداد کمی کارهای روتین‌شده و عملا ساختار تشکلی‌های دانشجویی بسیار ضعیف خواهد شد و باید گفت با اتهامات موجود طرح پیش از اجرا شکست خورده است و اجرای آن نتیجه مثبتی نخواهد داشت و توجیه اینکه برای جبران کمبود نیرو در آموزش و پرورش است، نمی‌تواند دلیل خوبی برای کاهش کیفیت آموزشی دانشگاه فرهنگیان باشد.

غیرقانونی‌هایی برای دانشجویان معلمان

قبلا هم عنوان کردیم که مشکلات دانشگاه فرهنگیان از ابتدای تاسیس آن و تجمیع واحدهای تربیت معلم و پردیس‌ها آغاز شده است؛ یکی از این مشکلات که پیش از این نیز در گزارشی عنوان شده بود، کسری ۴۵ درصد حقوق دوران دانشجویی به بهانه خدمات رفاهی است که بسیاری از دانشجویان معلمان معتقدند کیفیت پایین خدمات رفاهی آنچنان در این دانشگاه روشن و واضح است که گاهی اساتید هم در کلاس‌های درس به آن اعتراض دارند و حتی بارها شورای صنفی پردیس‌ها در این باره اقداماتی انجام داده، اما هیچ تغییری اتفاق نیفتاده است.

عباس جمالی، دانشجوی دانشگاه فرهنگیان تهران مشکل اصلی دانشگاه را زیرساخت‌های فیزیکی دانشگاه می‌داند و می‌گوید: «فضای فیزیکی هرکدام از پردیس‌های این دانشگاه حداقل برای ۳۰ تا ۴۰ سال پیش است و اقدام موثری برای حل این موضوع صورت نگرفته، اما مساله یارانه دانشجویان نیز کم از فضای فیزیکی ندارد، چراکه یارانه‌ای که به دانشجویان این دانشگاه تعلق می‌گیرد، عملا هیچ است و آن‌طور که من مطالعه کرده‌ام، در دانشگاه‌های دولتی اگر اشتباه نکنم نزدیک به ۹/۵ میلیون تومان یارانه به دانشجویان تعلق می‌گیرد، این درحالی است که این یارانه در دانشگاه فرهنگیان نزدیک به ۳/۵ میلیون تومان است.»

این دانشجوی به قانون تعهد خدمت هم ایراد می‌گیرد و آن را اشتباه می‌داند: «دولت سال گذشته در لایحه‌ای به صراحت اعلام کرد دوران تحصیل دانشجویان معلمان دانشگاه فرهنگیان جزء سابقه کار آنها حساب نمی‌شود، اما در سنوات گذشته، مدت زمان تحصیل جزء دوره کاری به حساب می‌آمد. در این میان پیگیری‌ها به آنجا ختم شد که گفتند اگر این قانون هم تصویب شود، برای بعد از این تاریخ است؛ یعنی کسانی که قبل از این تاریخ وارد دانشگاه شده‌اند، شامل آن نمی‌شوند. وضعیت فعلی هم به این صورت است که این قانون فعلا به تصویب نرسیده است و البته اگر به تصویب برسد، ورودی‌های جدید به مشکل خواهند خورد.»

این دانشجوی دوباره مساله کسری ۴۵ درصد از حقوق را پیش می‌کشد و آن را با یک مثال واضح‌تر می‌کند.

جمالی می‌گوید: «فرض کنید دانشجویی نمی‌خواهد از غذای دانشگاه استفاده کند، اما چون از آن ۴۵ درصد برای سلف سرویس دانشگاه از او کم می‌شود، پس باید حتما از آن غذا استفاده کند. در این زمینه بارها دانشجویان اعتراض کرده‌اند، اما هیچ مستوفی در این دانشگاه پاسخگوئی آن نیست.»

دانستنی‌های دانشجویی

مواردی که باید

در زمان انتخاب واحد رعایت کنید

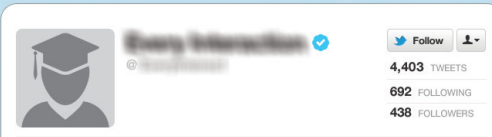
- دانشجو در هر نیمسال تحصیلی لازم است حداقل ۱۲ و حداکثر ۲۰ واحد درسی انتخاب کند.
- اگر میانگین نمرات دانشجویی در یک نیمسال حداقل ۱۷ باشد، در این صورت دانشجو می‌تواند حداکثر تا ۲۴ واحد درسی اخذ کند.
- چنانچه در نیمسال آخر برای دانش‌آموختگی، حداکثر ۲۴ واحد درسی باقی داشته باشد، به شرطی می‌توان تا ۲۴ واحد درسی اخذ کرد.
- در شرایط خاص که دانشجو با گذراندن حداکثر هشت واحد درسی فارغ‌التحصیل شود، با تأیید گروه آموزشی، می‌تواند واحدهای مذکور را در دوره تابستان اخذ کند.
- در صورتی که دانشجو در آخرین نیمسال تحصیلی برای دانش‌آموختگی حداکثر دودرس نظری داشته باشد، می‌تواند دروس را به صورت معرفی به استاد در آن نیمسال یا دوره تابستان بگذراند.
- تعداد واحدهای جبرانی با تشخیص گروه آموزشی صرفا برای دوره کارشناسی ناپيوسته حداکثر ۶ واحد است و نمره دروس جبرانی در میانگین نیمسال و کل محاسبه نمی‌شود.
- چنانچه میانگین نمرات دانشجو در هر نیمسال تحصیلی کمتر از ۱۲ باشد، دانشجو در آن نیمسال مشروط تلقی می‌شود و در نیمسال بعدی حداکثر می‌تواند تا ۱۴ واحد درسی انتخاب کند.

عکس‌نوشت

در حوالی دانشگاه هنر تهران | عکس: مصطفی عسگری | فرهیختگان|

توئیت دانشجویی

#تفریح

چقدر کانال سوت و کور شده. انگار همه رفتن تفریحات بعد از امتحانات.

Reply Retweet Favorite

